

På et møde for ca. et år siden mellem Ørestadsselskabet og Enhedslisten lige efter et af de talrige skænderier, vi har haft undervejs, tilbød Ørestadsselskabet, at Enhedslisten på linje med alle andre kunne få lov til at se selskabets materiale omkring passagerprognoserne. Resultatet af denne gennemgang har vi færdiggjort, og gennemgangen af passagerprognoserne har dannet grundlag for en analyse, som vi netop har offentliggjort.

Konklusionen på analysen er, at Ørestadsselskabets prognose for passagertallene på Amager er helt urealistiske. Således vil der på flere stationer dagligt skulle påstige flere personer, end der med rimelighed kunne forventes at befinde sig i stationens opland i det pågældende år, også selv om vi benytter Ørestadsselskabets egne forventninger om udbygningen af Ørestaden.

Kun på to af stationerne på Amager ser prognosen rimelig ud, og det er lige præcis på de to stationer, hvor der ikke sker nogen ændringer, nemlig Amagerbro og Lergravsparken, hvor oplandet i år 2010 vil være tæt på det, det er i dag. Her regner Ørestadsselskabet med, at ca. 20 pct. af oplandet dagligt vil stige på minimumet, men på resten af stationerne har man betydelig højere dækningsgrad. Og heri er der jo altså taget højde for en kraftig udbygning af såvel Ørestaden som Østamager med boliger og rivieraplan og det hele.

Regnes der med en generel dækningsgrad på 20 pct., som Ørestadsselskabet altså regner med i de fuldt udbyggede områder, ja, så vil antallet af påstigninger på de stationer, som Enhedslisten har vurderet i analysen, ikke blive de 51.700, som Ørestadsselskabet budgetterer med, men kun 23.730, altså under halvdelen. Det betyder også under halvdelen af de indtægter, man forventer.

Hvis heller ikke grundsaget går som forventet af Ørestadsselskabet, og det er der ikke meget, der tyder på, så vil selskabet risikere i år 2002 at stå med en gæld tæt ved 7 mia. kr., en gæld, som vil vokse årligt, fordi indtægterne overhovedet ikke kan holde trit med renteudgifterne.

Som hovedaktionær vil Københavns Kommune skulle påtage sig at udrede 55 pct. af gælden. Det svarer til en årlig merudgift for Københavns Kommune på ca. 325 mio. kr. Det svarer til ca. halvdelen af det, kommunen bruger på hele folkeskolebudgettet i kommunen.

Jeg synes ikke, tiden er inde til de mere tekniske detaljer, men jeg kunne godt gå dybere ind i

de konkrete tal. Jeg mener oprigtigt, at Enhedslisten i sin analyse har været loyal over for forventningerne til udbygningen af såvel Ørestaden som Østamager, og det har overrasket os meget, at Ørestadsselskabet i den grad har pustet de forventede passagertal så voldsomt op. Det hænger simpelt hen ikke sammen.

Et hovedproblem set med mine øjne er, at ingen minister føler sig ansvarlig for at efterprøve Ørestadsselskabets tal. Det virker, som om alle har travlt med at vaske hænder. Det virker, som om man vil slippe for noget af medansvaret, den dag de ubehagelige tal ikke længere kan gemmes af vejen. Det illustrerer helt klart for mig de tre hovedproblemer i, at man privatiserer offentlige selskaber, nemlig ansvarsforflygtigelse, ansvarsforflygtigelse og ansvarsforflygtigelse.

Jeg har meget svært ved at tro, at partierne Venstre, De Konservative og Socialdemokratiet i den grad kan tilsidesætte en så klar dokumentation af, at der er noget galt. Hvis parterne gør det – og det er der jo meget, der tyder på – så er der altså også noget alvorligt galt hos dem.

Jeg betvivler ikke, at der foregår en kvalificeret revision af de tal, der foreligger, men den foregår med udgangspunkt i de angivne forudsætninger. Det, jeg betvivler, er jo, om forudsætningerne holder. Og i den forbindelse er jeg selvfølgelig meget skuffet over, at såvel regeringen som Venstre og De Konservative ikke rigtig har mod til at stille forudsætningerne til prøvelse.

Som jeg tidligere har sagt, så er der sådan set tre mulige reaktioner på de foreliggende ting: Den ene er at ændre projektet ud fra tankegangen om ikke at smide gode penge efter dårlige. Den anden er åbent at erkende, at der kommer en regning, men så vil jeg godt i den forbindelse bede ministeren meget klart tilkendegive, om man reelt vil påtage sig det fulde ansvar, sådan som jeg hørte det foregår i den her debat, og vil holde de københavnske skatteydere skadesløse, når regningen kommer. Og så er der den tredje løsning, og det er den, der hedder: ikke se, ikke høre og ikke tale. Og det er nok det, der tydeligst fremgår i dag.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg kan ikke bidrage meget mere til debatten om prognoserne, end jeg allerede har gjort. Nu er jeg også lidt handicappet af, at jeg først for ca. 10 minutter siden fik det sidste store værk fra fru Jette Gottlieb overrakt; men det skal vi da også